

1474

OKÓLNIK Nr 244 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 października 1952 r.

w sprawie doraźnego uporządkowania prac kosztorysowych,

Kontrola kosztorysów szczegółowych oraz zarządzeń i instrukcji stosowanych w niektórych resortach z zakresu kosztorysowania wykazała, że przepisy i kosztorysy, opracowane w biurach projektów i poza nimi, zawierają braki i uchybienia o charakterze szkodliwym dla działalności inwestycyjnej.

Niezależnie od ujawnionych braków o charakterze formalnym stwierdzono w nich cały szereg błędów i niedociągnięć o charakterze merytorycznym wynikających w szczególności z:

- 1) błędnego obliczania przedmiarów;
- 2) niedostosowania kosztorysów do rzeczywistych warunków budowy;
- 3) niezgodnej z obowiązującymi zasadami wyceny robocizny, pracy sprzętu, materiałów, transportu i kosztów ogólnych.

Wymienione błędy i usterki, których częstotliwość została dotychczas niejednokrotnie stwierdzona, nie tylko utrudniają planowanie robót i kontrolę gospodarki na budowie, ale uniemożliwiają prawidłowe fakturowanie. Ponadto wadliwie sporządzane kosztorysy są czynnikiem demobilizującym w walce z marnotrawstwem i złą organizacją robót, w walce o postęp techniczny i obniżenie kosztów wykonawstwa, co w konsekwencji osłabia tempo rozwoju gospodarczego kraju.

W celu doraźnego uporządkowania tych spraw zarządza się, co następuje:

1. Ministrowie sprawujący nadzór nad biurami projektów wydadzą w terminie do dnia 20 listopada 1952 r. zarządzenia w sprawie usprawnienia prac kosztorysowych w biurach projektów, zwracające uwagę na popełniane błędy i zmierzające do ich usunięcia.

2. Z najczęściej spotykanych w kosztorysach braków o charakterze formalnym należy w zarządzeniach między innymi wytknąć:

- 1) brak nazwy biura projektów sporządzającego kosztorys oraz daty wykonania kosztorysu;
- 2) brak klauzuli zatwierdzającej kosztorys z podaniem daty i nazwy instytucji zatwierdzającej;
- 3) brak stwierdzenia o podstawach wyceny;
- 4) brak załączników przewidzianych w §§ 200, 204 i 205 instrukcji Nr 20 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji;
- 5) brak danych dotyczących sposobu obliczania oszczędności w etapie projektowania i realizacji (zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 8 lutego 1952 r. w sprawie realizacji w roku 1952 uchwały Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r. o oszczędności w budownictwie — Monitor Polski Nr A-16, poz. 190).

3. Natomiast co do błędów i uchybień natury merytorycznej należy wziąć pod uwagę:

- 1) nieprawidłowy układ kosztorysów zarówno co do formy jak i treści poszczególnych opisów pozycji kosztorysowych — co wymaga wzmocnienia kontroli opracowań kosztorysowych w biurach projektów;

- 2) niezgodności z projektem lub opisem technicznym, w szczególności pominięcie niektórych elementów budowlanych lub robót bądź nie odpowiadające projektowi przedmiary — co wymaga ustalenia pełnej odpowiedzialności głównego projektanta nie tylko za część techniczną i budowlaną, lecz również za przedmiar i prawidłowość kosztorysu, który stanowi istotną część dokumentacji technicznej;
- 3) niedostosowanie kosztorysu do rzeczywistych warunków budowy, polegające na nieuwzględnieniu specyficznych warunków terenowych, transportu, materiałów miejscowych, zaopatrzenia w energię i wodę, urządzenia placu budowy, mechanizacji robót, zatrudnienia kadr roboczych itp. — co wymaga dokładnego zapoznania się zarówno projektantów jak i sporządzających kosztorysy z warunkami lokalnymi na miejscu wykonywania robót;
- 4) nieuwzględnienie przepisów oszczędnościowych co do rozwiązań konstrukcyjnych i stosowanych materiałów — co wymaga ścisłej kontroli aparatu biur projektowych nad opracowaniami projektów;
- 5) niezgodną z przepisami wycenę robocizny, pracy sprzętu, materiałów, kosztu transportu i kosztów ogólnych — co wymaga ścisłej kontroli kosztorysów sporządzanych w pracowniach kosztorysowych ze zwróceniem uwagi na to, że nie wolno:
 - a) przewidywać w kosztorysie wadliwej lub niepoprawnej organizacji budowy,
 - b) przyjmować żadnych kwot na wydatki z tytułu przestoju sprzętu mechanicznego,
 - c) uwzględniać dodatkowych kosztów z tytułu pracy na drugą zmianę,
 - d) uwzględniać w kosztach na urządzenie placu budowy zmiany stanowisk maszyn w trakcie wykonywania obiektu,
 - e) uwzględniać przy kosztorysowaniu 20% dodatku dla brygadzystów,
 - f) w przypadku korzystania z norm radzieckich przyjmować bez należytego uzasadnienia współczynniki zwiększających,
 - g) z braku kosztorysów na urządzenie placu budowy przyjmować na ten cel kwot wyższych od przewidzianych zarządzeniami właściwych ministrów,
 - h) do kosztów wynikłych z zatrudnienia robotników zamiejscowych doliczać żadnych narzutów,
 - i) zaliczać żadnych generalii od urzędzeń przemysłowych i maszyn dostarczanych przez inwestora,
 - j) stosować narzutów z tytułu kosztów ogólnych w wysokości przekraczającej stawki ustalone uchwałą Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 30 marca 1950 r. w sprawie zmiany stawek kosztów ogólnych przy robotach budowlanych i instalacyjnych (Biuletyn PKPG Nr 6, poz. 87),
 - k) w kalkulowaniu w poszczególne ceny jednostkowe dodatków wynikających z tytułu zatrudnienia robotników zamiejscowych, oprócz przypadków, gdy figurują w obowiązujących cennikach

i gdy to jest uregulowane zarządzeniami właściwych władz, pracy w nocy lub w dniu świąteczne, budowy i weter dla załóg robotniczych, wykonywania robót w warunkach zimowych itp.

4. Oprócz zwrócenia uwagi na omówione błędy i uchybienia w zarządzeniach tych powinny być przewidziane postanowienia zmierzające do zwiększenia kontroli ze strony nadzoru technicznego oraz sankcje w po-

staci obniżenia premii za wadliwie sporządzone kosztorysy.

5. Odpisy wydanych w tej sprawie zarządzeń należy przesłać do wiadomości Prezydium Rady Ministrów (Biuro Norm Kosztorysowych) i Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Budownictwa).

Prezes Rady Ministrów: w z. *St. Jędrychowski*